

הגות ומחשבה לנשות ישראל

למול רוח המבול

הרמב"ן (על פרשת נח) אומר שבזמן המבול סגר הקב"ה את שערי גן עדן, כדי שלא ייכנס לשם מבול.

אין ספק, שמה שמתרחש בעולם בדורנו הוא בבחינת מבול של לכלוך, כפירה ותועבות, והישיבות הקדושות הן בבחינת תיבת נח וגן עדן. מדברי הרמב"ן לומדים, שאם לא יסגרו היטב את שערי הישיבות, ייכנס המבול לתוכן, לתוך ה"גן עדן".

גם כל בית יהודי הוא בית ד', בבחינת "גן עדן". ואם לא סוגרים היטב, מכל הצדדים, את השערים ואת החלונות, שלא תכנס הרוח של מבול המים הזידונים המורעלים - **המבול עלול לחדור פנימה.**

(ערוך מתוך דברי הרב קרלינישטיין בשיחה / צאי לך בעקבי הצאן ח"א, עמ' 52)

אמר אחד מגדולי ישראל: מה ההבדל ביני ובין הרב מברסק, מדוע הוא זכה לבנים כאלה ואני לא?

- הסיבה היא, שכאשר אצלי נכנס עיתון לבית, הייתי תופסו בידי חורקו החוצה. ואילו הרב מברסק לא עשה כך, אלא גרר עם השרוול את העיתון החוצה. הילדים ראו מה זה הרחקה מרוח של רחוב, ולכן הוא זכה לילדים כאלו. (וזאת בנוסף לתפילותיו ולדמעותיו הרבות על ילדיו)

הכוח שהשפיע כאן היה **כוח ההמחשה**: הילדים הבינו שזהו דבר כל כך פגום ומאוס, שלא ניתן להחזיקו ביד.

(ערוך מתוך הקובץ צאי לך בעקבי הצאן ח"א, עמ' 53)

לשמור על ההרגשים

לפעמים חושבים, שרק אם קוראים דבר שהוא ממש נגד האמונה הוא מזיק, אך האמת היא, שהסכנה הגדולה ביותר היא כאשר קוראים דברים שאינם מדברים ישירות נגד האמונה, אלא על שאר ענייני העולם הזה.

כאשר אדם קורא דבר שאינו מן המקורות הקדושים, אלא משדות זרים, עליו לדעת **שמרשעים יצא רשע, וכל אחד שמדבר וכותב ממהותו.** ואם דברים אלו אינם דברי התורה הקדושה - הרי הם משפיעים על הנפש לרעה.

נתאר לעצמנו, שאדם מזמין אליו הביתה בשעה שהוא יושב ואוכל איזה כומר, טומאה רח"ל, והיה נותן לו לדבר. הייתכן? בוודאי שלא!

ואילו היה הכומר נמצא בתוך קופסא קטנה ומדבר משם? - להיפך! כך הסכנה גדולה יותר, כי שומעים אותו ולא מתווכחים איתו, ואילו היה יושב לצידו בשולחן היה מתווכח איתו.

מיהם שדרני התקשורת? כל מהותם קנאה, תאוות הכבוד וכפירה - **מרשעים יצא רשע.**

האמונה הטהורה והמידות הם הרגשים עדינים. להרגיש קצת קדושה קשה מאוד - ונוח לאבדם ככלי זכוכית! **שמיעת רדיו אחת יכולה לקלקל את הכל!**

אפילו אם קוראים בעיתון סתם דברים בטלים הם גורמים להיפך הקדושה. רק מה שבא בקדושה ובטהרה, מהבורא עולם ומהתורה הקדושה - **מוסיף קדושה.** כל השאר מוסיף טומאה, רח"ל!

מסופר על החפץ חיים זצ"ל, ששמע על אדם מסוים שקורא ספרים חיצוניים רח"ל. הוא קרא לו ושאלו: איך אתה יכול לקרוא ספרים כאלו?! אמר אותו אדם, שיש בסיפורים האלו מוסר השכל.

ענה לו החפץ חיים: ואם נניח שאתה צודק, **האם ראית פעם אדם שהולך להריח קצת בושם בפח אשפה? שם אתה הולך לחפש מוסר השכל?! בכזה בוץ? בכזה לכלוך?!**

(ערוך מתוך דברי ר' דן סגל בכנס / צאי לך בעקבי הצאן ח"א, עמ' 68 - 59)

התרבות האמיתית

מספרים על מרן האדמו"ר ה"פני מנחם" זצ"ל, שנפגש עם פרופסור מסוים, והלה רצה לנגחו על הרגישות הרבה שאנו מגלים בתחום ההקפדה על ערכי הצניעות.

אותו מלומד טען כנגד החרדים, שמתוך שמירת גדרי הקדושה, מקפידים על איסור שמיעת קול זמרת נשים, והנה הוא, הפרופסור, יכול להעיד על עצמו שהינו שומע שירה כזו, והדבר אינו משפיע עליו במאומה.

האין בגישת החרדים מעין "פרימיטיביות" מסוימת?

האדמו"ר הקדוש השיב לשואלו, כי הכל יודעים שהבדואים הולכים במדבר יחפים, כשהם דורכים על אבנים, קוצים וסלעים, מבלי לחוש בחוסר נוחות כלשהי, ואילו אנשים בני תרבות מן השורה, חשים מאוד שלא בנוח כאשר חודר לנעלם אפילו גרגר של חצץ.

אף על פי כן, **הכל יודעים מיהו הפרימיטיבי ומיהו בן התרבות...**

התורה לימדה אותנו להיות רגישים מאוד לצלילים העדינים של האופי היהודי וקדושת ישראל, וכל זיוף קל בתחום זה הינו למורת רוחנו ופוגע בנימים הטהורים הדקים הסמויים שבנפשנו פנימה.

(הרב משה רייס / בנין עדי עד, עמ' 95)